

отъ дивытъ звѣрове, или па да паднѣтъ въ рѣцѣтъ на дивы и жестоки варвары, каквыто сѣ обыкновенно жителитѣ на нѣкои островы. Съ таквызъ тежки и жаловиты мысли, тя поведе двѣнкытъ си дѣчица и трѣгнѣ на възъ еднѣ странѣ да върви, безъ да знае на кѣдѣ отива и какво ще срѣшне.

Като повървѣ малко, сполѣти въ пѣтытъ си много дръвѣ увиснѣли съ оwoцїѣ; тя ся позапрѣ тамъ малко та убрули и набра нѣколко отъ тѣхъ, отъ които даде на малкытъ си дѣца та ядохѣ, па си похана и тя. Послѣ трѣгнѣ пакъ и ходи по надѣлго та забыкала, дапо бы да открие нѣкои хыжѣ, или какво-годѣ челоvѣческо жилище, но позна най послѣ и убѣди ся, че ся намѣрва на единъ пустъ островъ. При вечеръ вече, тя намѣри въ пѣтытъ си едно голѣмо хрѣлопато дърво подъ което и рѣши да остане да прѣнѣшува. И тѣй прибра ся тамъ и легнѣ както можѣ съ двѣтъ си дѣчица.

На утриньтѣ влѣзе по-навѣтрѣ въ остро-